Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA — № 1. — d. 1 stycznia 1922 r.

1.

PRZEPISY TYMCZASOWE

dla inspekcji ministerjalnej, zatwierdzone dnia 7 grudnia 1921 r. № O. 147.

Cel inspekcji ministerjalnej.

Art. 1. Celem inspekcji ministerjalnej jest:

1) czuwanie nad bezpieczeństwem ruchu tak kolei państwowych jak i prywatnych, służących do użytku publicznego;
2) sprawowanie stałego nadzoru nad prawidłową eksploatacją kolei i gospodarką przez Zarządy kolejowe w myśl istniejących ustaw, rozporządzeń, przepisów i instrukcji;
3) utrzymywanie stałego kontaktu między Ministerstwem Kolei Żelaznych a Zarządami kolejowemi przez udzielanie wyjaśnień Zarządom kolejowym w wypadkach wątpliwych odnośnie do zamierzeń Ministerstwa Kolei Żelaznych w poszczególnych jego rozporządzeniach oraz przez zbadanie na miejscu wyników zarządzeń Ministerstwa Kolei Żelaznych;
4) zaznajamianie się z potrzebami lokalnemi Zarządów kolejowych odnośnie do poszczególnych gałęzi służbowych, zbieranie potrzebnych dat i stawianie wniosków odnośnym fachowym departamentom Ministerstwa Kolei Żelaznych w celu wprowadzenia zmian i ulepszeń w poszczególnych dziedzinach gospodarki kolejowej.

Organy inspekcji ministerjalnej.

Art. 2. Do wykonania powyższych czynności wyznaczeni są urzędnicy Ministerstwa Kolei Żelaznych, których mianuje Minister Kolei Żelaznych z grona urzędników poszczególnych departamentów Ministerstwa Kolei Żelaznych na wniosek odnośnych dyrektorów departamentów.

Organom inspekcji ministerjalnej przysługuje tytuł „inspektor ministerjalny”.

Ilość inspektorów ministerjalnych nie jest z góry określona, zatwierdza ją w miarę istotnej potrzeby każdorazowo Minister Kolei Żelaznych na wniosek dyrektorów departamentów, którym bezpośrednio podlegają.

Do stanowiska inspektorów ministerjalnych nie jest przywiązana pewna określona kategorja płacy.

Zakres działania inspektorów ministerjalnych.

Art. 3. Inspektorom ministerjalnym przysługuje za poprzedniem uwiadomieniem odnośnego Zarządu kolejowego, w którym zamierzają przeprowadzić inspekcję, prawo badania toku służby we wszystkich dziedzinach gospodarki kolejowej, wchodzących w zakres im przez dyrektorów departamentów wyznaczony, oraz prawo przeglądania wszelkich zapisków i dokumentów służbowych, wreszcie prawo badania poszczególnych pracowników kolejowych tak co do sposobu wykonywania przez nich służby, jak i co do okoliczności, w jakich oni służbę swą pełnią, wreszcie co do powodów, jakiemi się kierowali przy wydaniu odnośnych zarządzeń.

Inspektorom ministerjalnym przysługuje również prawo badania wszelkich urządzeń kolejowych celem przekonania się, czy odpowiadają one istniejącym ustawom, rozporządzeniom lub przepisom i czuwania nad bezpieczeństwem ruchu.

Inspektorowie ministerjalni nie wydają żadnych zarządzeń na miejscu, z wyjątkiem wypadków nagłych bezpośredniego zagrożenia bezpieczeństwu ruchu, ale zwracają tylko uwagę odnośnych urzędów na niewłaściwe i niezgodne z przepisami wykonywanie służby kolejowej, względnie na nieodpowiedni stan urządzeń kolejowych.

Pozatem spostrzeżenia swe podają do wiadomości odnośnych Zarządów kolejowych celem wydania z ich strony potrzebnych zarządzeń dla usunięcia stwierdzonych braków.

Inspektorom ministerjalnym przysługuje prawo przekonania się, czy odnośne zarządzenia ze strony Zarządów kolejowych zostały faktycznie wydane.

Obowiązki Zarządów kolejowych i organów wykonawczych.

Art. 4. Tak Zarządy kolejowe jak i ich organy wykonawcze obowiązane są popierać inspektorów ministerjalnych w ich czynnościach, udzielać im wszelkich żądanych wyjaśnień i w miarę możności ułatwiać im spełnienie ich zadania.

Zarządy kolejowe i ich organy wykonawcze obowiązane są na żądanie inspektorów ministerjalnych udzielać im drezyn dla objazdu linji oraz wyznaczać odnośne organy celem towarzyszenia im w czasie ich czynności służbowych.

Wreszcie obowiązane są powyższe zarządy i organy przyjmować do urzędowej wiadomości wszelkie spostrzeżenia inspektorów ministerjalnych, tyczące się gospodarki kolejowej i ich uwagi odnośnie do bezpieczeństwa ruchu kolejowego i wydawać stosowne zarządzenia celem usunięcia stwierdzonych przez nich niedomagań i braków.

Obowiązki inspektorów ministerjalnych.

Art. 5. Inspektorowie ministerjalni obowiązani są opracować na każdy następny miesiąc program swych podróży służbowych i przedkładać je z końcem miesiąca poprzedniego do zatwierdzenia swym przełożonym dyrektorom departamentów.

Przy zestawieniu programu podróży należy przyjąć jako wytyczną zasadę, że na objazdy winni przeznaczyć inspektorowie ministerjalni minimum 12 dni w każdym miesiącu.

Inspektorom ministerjalnym może być także powierzone opracowanie poszczególnych spraw z zakresu gospodarki kolejowej i w tych wypadkach biorą oni udział w naradach ministerjalnych, mających na celu przeprowadzenie ulepszeń w powyższych sprawach.

Wreszcie winni inspektorowie ministerjalni zasadniczo brać udział w dochodzeniach fachowych w ważniejszych wypadkach kolejowych, które połączone są z poważniejszemi uszkodzeniami cielesnemi podróżnych względnie z większemi przerwami ruchu i zdawać o tem natychmiast po wyniku dochodzeń sprawozdania swym przełożonym dyrektorom departamentów, którzy przedkładają je do wiadomości Ministra Kolei Żelaznych. Inspektorowie ministerjalni winni brać udział w dochodzeniach z powodu większych nadużyć pieniężnych, przekroczeń budżetowych i wogóle w sprawach większej wagi gospodarki kolejowej w obrębie Zarządów kolejowych.

O ile w powyższych wypadkach bierze udział w dochodzeniach kilku fachowych inspektorów ministerjalnych (nigdy jednak w większej liczbie niż trzech t. j. służby ruchu, trakcji i drogowej), winni oni złożyć jedno sprawozdanie wspólne i przedłożyć je do wiadomości tego dyrektora departamentu, który z tytułu wyniku dochodzeń przeprowadzonych jest w tej sprawie najwięcej zainteresowany.

Prawa inspektorów ministerjalnych.

Art. 6. Inspektorowie ministerjalni otrzymują stosowne legitymacje, które ich upoważniają do spełnienia czynności im w art. 1 wyznaczonych.

Inspektorom ministerjalnym przysługuje prawo zaliczania kosztów podróży w myśl obowiązujących przepisów.

Dziennik podróży i raportów.

Art. 7. Inspektorowie ministerjalni obowiązani są prowadzić dokładny dziennik swych podróży oraz dokładny dziennik raportów ze swych czynności służbowych, które z końcem miesiąca winni są przedkładać do wiadomości swym przełożonym dyrektorom departamentów.

Na podstawie tych raportów zestawiają dyrektorowie departamentów ogólny raport o czynności podległych im ministerjalnych inspektorów i przedkładają go najpóźniej do 5-go następnego miesiąca do wiadomości Ministrowi Kolei Żelaznych.

Art. 8. Przepisy powyższe wchodzą w życie z dniem 1/I 1922 r.

Minister:
(—) *Sikorski*

2.

PRZEPISY TYMCZASOWE

dla Centralnego Biura Zakupów, zatwierdzone dnia 14 grudnia 1921 r. № VI 13845/21.

§ 1. Centralne Biuro Zakupów stanowi urzad, podległy wprost Ministerstwu Kolei Żelaznych. Kierownictwo jego spoczywa w rękach Dyrektora C. B. Z. a. Stałą siedzibą jego jest miasto Warszawa. C. B. Z. koresponduje wprost z władzami kolejowemi II instancji w sprawach swego zakresu dzia-

łania, a władze te obowiązane są na odnośne zapytania udzielać C. B. Z. wszelkich potrzebnych wyjaśnień, a stosować się do wszelkich wskazówek przez C. B. Z. w powyższych sprawach udzielanych.

C. B. Z. nie przysługuje jednak prawo władzy zwierzchniczej w stosunku do powyższych władz kolejowych i w razie potrzeby zasadnicze polecenia wydaje M. K. Ż.

Do zakresu działania C. B. Z. należy:

a) ustalanie zapotrzebowania materjałów i inwentarzy dla wszystkich D. K. P. w ramach niniejszymi przepisami określonych;
b) rozpisywanie dla tych celów potrzebnych przetargów publicznych lub ograniczonych;
c) czynienie zakupów z wolnej ręki do wysokości 20.000.000 mkp. i zawieranie umów w drodze przetargu publicznego do 50.000.000 mkp., w ograniczonym przetargu do 30.0C0.000 mkp. bez poprzedniej zgody M. K. Z.;
d) kontrola terminu tych dostaw i rozdział materjałów i inwentarzy;
e) nadzór nad nieprzekraczaniem ogólnej sumy funduszu materjałów zasobowych;
f) określenie wysokości funduszu materjałów zasobowych dla poszczególnych okręgów Dyrekcyjnych;
g) czuwanie nad nieprzekraczaniem kwot funduszu materjałów zasobowych przyznanych Dyrekcjom;
h) uzgadnianie rozrachunku rozsyłek materjałów zasobowych;
i) stawianie wniosków do M. K. Ż. w sprawie podniesienia względnie zmniejszenia ogólnej sumy funduszu materjałów zasobowych;
k) normowanie typów i jakości materjałów i inwentarzy;
l) dozór nad magazynami zasobów w kierunku techniczno-administracyjnym;
m) kontrola ilostanu i statystyka zasobów;
n) sprzedaż nieużytecznych materjałów, odpadków i starzyzny;
o) analiza i badanie materjałów, prowadzenie stacji doświadczalnej;
p) prowadzenie wykazu wytwórni i dostawców, u których można wszelkie dla kolei potrzebne materjały otrzymać.

§ 2. C. B. Z. zbiera z D. K. P. perjodycznie zapotrzebowanie na te materjały i inwentarze, jakie w myśl § 7 tych przepisów należą do zakresu jego zakupów. Sposób i forma sporządzania wykazów, okres zapotrzebowania i termin przedłożenia wykazów będą określone osobnymi przepisami. C. B. Z. może poza ilościami normalnie zamówionymi dokonywać zakupy materjałów na żądanie pojedyńczych D. K. P w wypadkach nieprzewidzianej potrzeby.

§ 3. Po zbadaniu i zestawieniu wykazów dla całej sieci Kolei Państwowych i po uporządkowaniu materjałów według nomenklatury, wymiarów, gatunków i źródeł zakupów C. B. Z. na podstawie istniejących już warunków technicznych i przepisów dostawy, lub też według wymogów, celu i terminu zapotrzebowania winno ustalić warunki rozpisać się mającego przetargu publicznego. Sposób przeprowadzenia publicznego przetargu określą osobne przepisy.

O ileby przetarg publiczny nie doprowadził do pożądanego rezultatu, a szczególnie — gdy stan danego przemysłu czyni taki rodzaj konkurencji zbędnym — C. B. Z. może rozpisać przetarg ograniczony. Jeżeli stosunki handlowe uniemożliwiają rozpisanie przetargu i wogóle ze wzlgędu na małą ilość żądanych przedmiotów lub materjałów, małą ich wartość nie ma potrzeby rozpisania konkursu, lub zachodzi nagła potrzeba wymagająca natychmiastowego zakupu, wolno C. B. Z. poczynić zakup taki z wolnej ręki.

Przy zakupach ponad sumy wymienione w § 1 lit. c winno C. B. Z. poprzednio osiągnąć zatwierdzenie M. K. Z.

Przy rozpisaniu przetargu publicznego lub ograniczonego, należy o ile możności, uwzględniać przemysł wszystkich dzielnic Państwa, by przedewszystkiem dotychczasowym dostawcom D. K. P. też umożliwić udział w konkurencji.

C. B. Z. przedkłada M. K. Ż. co miesiąc wykaz osiągniętych wyników zakupów. Wykaz ten ma obejmować rodzaj, ilości, ceny jednostkowe, ceny zakupu, firmę dostawcy i uwagi zawierające warunki, pod jakimi zakup przyszedł do skutku.

Zresztą należy postępować w myśl odnośnych przepisów o nabywaniu i ewidencji materjałów i inwentarza.

§ 4. Formę i sposób sporządzania umów na dostawy określają osobne przepisy.

§ 5. C. B. Z. rozdziela zamówioną ilość materjałów lub inwentarzy odpowiednio do żądań D. K. P. albo przekazując je zasadniczo wprost z wytwórni, lub też zamagazynując całą dostawę w jednej z D. K. P., która ten materjał zaprzychodowuje.

W pierwszym wypadku C. B. Z. wysyła do pojedyńczych D. K. P. odpis umowy i upoważnia je do odbioru należnej jej części.

W drugim wypadku wysyłkę uskutecznia, na zlecenie C. B. Z., D. K. P., która dostarczony materjał lub inwentarz ma w przechowaniu.

§ 6. Jakościowy odbiór materjałów na warunkach dostawy wykonywa w zasadzie przez swoich pracowników ta D. K. P., w której obrębie dana wytwórnia ma swoją siędzibę.

Do jakościowego odbioru pewnych ściśle określonych materjałów lub nwentarzy M. K. Ż. może wydelegować własnych komisarzy (inspektorów).

§ 7. Ilościowy odbiór odbywa się na miejscu dostawy przez D. K. P. której polecono przyjąć dany materjał lub inwentarz do swoich składów.

O odbiorze tak jakościowym, jak i ilościowym należy niezwłocznie uwiadomić C. B. Z. raportem na przepisanym formularzu.

§ 8. C. B. Z. przekazują się do zakupu dla wszystkich D. K. P. następujące materjały i przedmioty:

a) węgiel,
b) wszelkie oleje cylindrowe, olej wulkaniczny i gazowy, nafta, benzyna, parafina i inne przetwory ropne;
c) podkłady, słupy telegraficzne, materjały drzewne i drzewo opałowe;
d) cement;
e) żelazo handlowe i specjalne na zespółki i sprzęgła śrubowe, blacha zwykła i kotłowa, żelazna i miedziana, drut wszelkiego rodzaju, pręty i rury miedziane i mosiężne, siatki mosiężne i żelazne, blacha i drut stalowy, stal specjalna sprężynowa, narzędziowa i resorową, wszystkie metale i stopy;
f) wyroby gumowe masowego zapotrzebowania, kiszki parciane, liny i sznury;
g) szkło masowego zapotrzebowania;
h) części zapasowe dla parowozów i wagonów, części składowe dla hamulców automatycznych, większe części kute dla parowozów, rury płomienne i żarowe, resory nośne i stożkowate, smoczki (injektory) i aparaty dla parowozów i ich części zapasowe;

i) szyny, złącza do szyn, drobne żelaziwo do nawierzchni, zwrotnice i ich części składowe, materjały zapasowe dla konstrukcji mostowych żelaznych, obrotnic i przesuwnic;
j) papier rysunkowy, kalka, paski telegraficzne, karton biletowy;
k) materjały ubraniowe, tkaniny i materjały do wewnętrznego urządzenia wagonów i opony;
l) drezyny motorowe, pedałowe, i ręczne, materjały i części zapasowe dla urządzeń elektrycznych, urządzenia blokowe, sygnałowe i centralizacyjno-mechaniczne, aparaty telefoniczne i telegraficzne i ich części zapasowe;
m) wszystkie druki i formularze ogólnie przepisane dla eksploatacji i administracji kolei państwowych.

O ile materjały i przedmioty mają być zakupione zagranicą, należy uzyskać poprzednio zezwolenie M. K. Ż.

C. B. Z. może za zgodą M. K. Ż. powierzyć jednorazowo lub na czas dłuższy przeprowadzenie pewnych wyżej wymienionych zakupów poszczególnym D. K. P.

§ 9. Zapłatę rachunków uskutecznia zasadniczo ta D. K. P. (ze swego funduszu materjałów zasobowych), na której potrzeby zakup był wykonany.

Jeżeli zaś dany materjał przeznaczony jest dla kilku D. K. P. i został aż do rozdziału na pojedyńcze D. K. P. dostarczony w całości do jednego magazynu zasobów, w takim razie D. K. P., w której okręgu dany magazyn się znajduje, wypłaca odnośny cały rachunek.

Ewentualnie potrzebną zaliczkę na takowy wypłaca dostawcy ta D. K. P., dla której uskuteczniono zakupy, względnie ta D. K. P. która odbiera materjał (inwentarz) przeznaczony dla kilku lub wszystkich D. K. P.

§ 10. Dla utrzymania ewidencji zapotrzebowania materjałów przez C. B. Z. zakupywanych obowiązaną jest każda D. K. P. przesłać na przepisanym formularzu do C. B. Z.:
a) miesięczny wykaz stanu materjałów, uporządkowany według nomenklatury z daty ostatniego dnia miesiąca;
b) miesięczny wyciąg z księgi funduszu materjałów zasobowych;
c) miesięczny wykaz wpływów materjałów według daty i źródeł zakupu (dostawy) wraz z cyfrowem określeniem odnośnego pieniężnego obciążenia. Terminy tych sprawozdań określi C. B. Z.

§ 11. C. B. Z. zajmuje się normowaniem gatunków, typów, kształtów, miar i t p. materjałów i inwentarzy i przedstawi je do zatwierdzenia M. K. Z.

§ 12. C. B. Z. prowadzi dokładną statystykę ilościowego obrotu poszczególnych materjałów, statystykę cen jednostkowych, a więc także wzrostu lub spadku tych cen, wyników ekonomicznych centralnego zakupu, obrotu funduszu materjałów zasobowych (to zn. materjału wyrażonego w pieniądzach — gotówkę) i przedstawia sprawozdania M. K. Z. w terminach określonych.

§ 13. C. B. Z. wykonywa ścisły dozór techniczny magazynów zasobowych. Winno ono szczególną zwrócić uwagę na racjonalne przechowanie materjałów i inwentarzy i na wykonanie przepisów bezpieczeństwa. Również ma C. B. Z, o ile możności zwracać uwagę na to, czy materjały są odpowiednio i celowo użyte.

§ 14. Przepisy te wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1922 r.

§ 15. Zresztą obowiązują C. B. Z. odnośne przepisy wydane lub wydać się mające dla administracji D. K. P. i urzędów podlegających bezpośrednio M. K. Z.

Minister:
(—) *Sikorski*

ZAWIADOMIENIA.

Mianowania:

Chmielewski Józef, buchalter kasy przezorności Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — naczelnikiem działu buchalteryjnego w Wydziale finansowym tejże Dyrekcji.
L. Dz. I. 12673/3/21.

Witowski Mieczysław, komisarz kolei państwowych — kontrolerem przewozów w Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.
L. T. 1331/21.

Inż. Lazarowicz Roman, komisarz masz. — kierownikiem Oddziału wagonowego, inż. Zawojski Walery, komisarz masz. — kierownikiem Oddziału maszynowego — obaj w Warsztatach Głównych w Nowym Sączu.
L. I. 9224/3/21.

Franz Władysław, st. rewident kolei państwowych — kierownikiem działu służby stacyjnej w Wydziale ruchu Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie.
L. I. 11641/3/21.

Inż. Tuza Adam — Dyrektorem Wydziału kolei wąskotorowych w Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie.
L. I. 13309/3/21.

Trojnarski Bronisław, rewident i Wehlfeld Alojzy, st. rewident — kontrolerami ruchu Dyrekcji Kolei Państwowych w Krakowie.
L. Dz. I. 13490/3/21.

Niespodziewański Piotr, naczelnik działu ogólnego w Wydziale przewozowo-taryfowym Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu — naczelnikiem ajencji celnej na st. Zdołbunowo tejże Dyrekcji.
L. I. 13897/3/21.

Zwolnienia:

Zacharewicz Olgierd, naczelnik działu zamówień w Wydziale zasobów Dyrekcji Kolei Państwowych w Radomiu, na własną prośbę.
L. Dz. I. 11709/3/21.

Nowacki Witold, naczelnik rachuby Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie, na własną prośbę.
L. I. 14373/3/21.

Unieważnienia:

Legitymację urzędniczą № 234, wydaną 18 lutego 1921 r. przez Ministerstwo Poczt i Telegrafów na imię urzędniczki etatowej tegoż Ministerstwa Marji Depnerówny, uprawniającą do korzystania z 50% ulgi przy przejazdach kolejami, jako zaginioną, niniejszym unieważnia się.
L. Dz. 6159/III/21.

KONKURSY:

na posadę naczelnika parowozowni w Stryju w Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne (dział budowy maszyn), 4 lub 5 stopień płacy i dłuższa wszechstronna praktyka w wykonawczej technicznej służbie parowozowej.

Termin składania podań do 25 stycznia 1922 r.

L. I. 15413/3 21.

na posadę kierownika oddziału wagonowego w warsztatach głównych we Lwowie.

Warunki dla ubiegających się: ukończone studja politechniczne (dział budowy maszyn), 5 lub 6 stopień płacy i dłuższa praktyka w wykonawczej technicznej służbie warsztatowej, zwłaszcza w budowie wagonów.

Termin składania podań do 25 stycznia 1922 r.

L. I. 15410 3 21.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. 16092